

Mistryně,
co se stane s odpadky,
které posíláme do vesmíru?
Je to přijatelná
praxe, Mistryně?
Co si myslíte?
Řekněte mi to. Je?
Ne, ne, Mistryně,
určitě ne.
Ne, dobrá.
Souhlasím s vámi.
Ale v našem stádiu
technického rozvoje
je něco nezbytné
a ještě se nám nepodařilo
vesmír vyčistit.
Dosud jsme nemohli dělat
věci bez odhazování odpadu
do vesmíru.
Proto, ať se vám to líbí
nebo nelíbí, je tam. Ano?
Ano, Mistryně.
Je to moc špatné.
Někdy to ještě
potřebujeme, protože je
naše technická úroveň nízká.
V budoucnu, pokud budou
všichni lidé morální,
vegany, například,
pak vyvineme více
technologií,
vyšších technologií,
pak nebudeme muset tak moc
odpadu vyhazovat do
vesmíru nebo vůbec. Ano?
Ano, Mistryně.
Modlím se za ten den.
Říkám lidem,
kdyby byli
morálně uvědomělejší
a kdyby byli dokonce
vegany, pak bychom vyvinuli
tak moc, tolik
rozvinutých technologií,
o kterých se nám
v této době ani nesní,
ano? Dobrá.
Ano, Mistryně.
Taky se za ten den modlíme.
Ano, ano,

možná budou lidi poslouchat.
Možná vy i já budeme ještě
naživu, abychom to viděli.
V to doufáme, Mistryně.
Mám další otázku.
Co posílání
mrtvol a popela
zesnulých do vesmíru?
Co si o tom
myslíte?
Co si o tom
myslíte vy?
Je to trochu drsné.
Nechutné.
(Ano.) Ano.
Co když se to rozpadne
a spadne to na mne a na vás,
když budeme
jít na terase
smažené hranolky
nebo jablko... celé od
popela nebo kousků mrtvol.
Nechutné. Nevím, jak
by to lidi mohli dělat.
Nícméně,
nechci kritizovat,
ale není to moc chutné
ani hygienické, že?
Ne, to jistě není.
Ano, jen na to
pomyslet,
když se díváte
do vesmíru
nebo romanticky přemýšlíte
o všech dobrých věcech
a najednou vám někde
před očima proletí
mrtvola v pouzdru.
mrtvola v pouzdru,
a pak budete přemýšlet
o tom shnilém mase
v tom pouzdru
a budete mít strach,
aby se to pouzdro neotevřelo.
Kdo ví,
může se kdykoli rozbít
a vytéct na vás.
Prosím, rychle utíkejte, ano?
Ano, Mistryně.
Myslím, že bychom

takové věci dělat neměli.
Myslím,
že už jsme planetu
znečistili dost, ano?
Ublížili jsme už planetě
hodně
a už jsme znečistili oceány
od A až do Z,
už jsme zahltili
mnoho pobřeží,
mnoho ostrovů,
už tolika věcmi
a ubližujeme podmořskému
životu i zvířatům na souši
a lidskému zdraví
naším znečišťováním
po celé planetě,
a teď bychom ještě chtěli
znečistit vesmír.
To už je nepředstavitelné.
Myslím, že bychom nikdy
neměli o tomto nápadu
přemýšlet, co vy?
Ano, souhlasím, Mistryně.
Nevím, jak mohou lidi
takto přemýšlet.
Myslím, že vesmír je
pro všechny, nejen pro
několik lidí, kteří mají
peníze a moc to dělat.
Ano, to je pravda.
Ano, vesmír
je jako park.
Měl by být čistý,
jak je to jen možné.
Když jdeme
do parku a je tam
odpadkový koš,
hodíme odpadky do něho,
že?
Nerozhazujeme igelitové
pytlíky nebo obaly
od svačiny po parku.
Proč bychom měli
dokonce vyhazovat odpadky
do vesmíru?
Mrtvoly jsou odpadky.
Ano, Mistryně.
I moje mrtvola.
I kdybyste mě kdovíjak

uctívali, když zemřu,
prosím, nevhazujete mě
do vesmíru, ano?
Jen tělo spalte a zakopejte.
Víte, co myslím?
Zahrabejte pod strom,
aby měl strom prospěch
z toho popela
nebo ho vsypte na kompost
nebo něco a recyklujte ho.
Ano, Mistryně.
Ať je z mé mrtvoly
co nejméně odpadu,
z mého mrtvého těla,
když je mrtvé.
Když je mrtvé, tak je mrtvé.
Mistryně, jak mimozemšťané
vnímají, že tohle děláme?
Mají pocit,
že je to naprosto nepřijatelné.
A nerozumí nám, lidem
a proč děláme
takové věci,
že si znečišťujeme
nebeský park.
Nezaneřádíte si
svoji zahradu, ano,
neznečistíte si
svoji přední zahrádku.
Pěstíte si svůj trávník,
zastřiháváte stromy,
sbíráte odpadky,
aby byla vaše zahrada
hezká.
Proč to děláte
s vaší „vesmírnou zahradou“?
Je to vaše „zahrada“.
Kdykoli se podíváme nahoru,
vidíme „zahradu“, že?
Je to park pro všechny,
nejen pro některé,
proto bychom nikdy neměli
znečistit vesmír víc
než dovedeme napravit.
Materiální tělo,
například, patří
materiálnímu světu.
Jsme stvořeni ze země.
jestli mi nevěříte,
nemyjte se

několik týdnů
a škrabejte svoje tělo
a uvidíte,
co z něho bude odpadávat.
Věřím Vám, Mistryně.
Prach.
Ano, věřte mi –
děkuji vám mnohokrát –
a vždy si to můžete
vyzkoušet,
abyste věděli,
že Mistryně nelže, ne?
Nemůžete mi jen
ve všem věřit.
Kdybyste si nějakou dobu
nemyli vlasy,
taky by byl po celé
vaši hlavě prach, ano?
Ano, Mistryně.
Dobrá. Samozřejmě.
Takže prach
patří k prachu. Maximálně
ho můžeme zahrabat
nebo zpopelnit.
A recyklovat ho,
pokud můžeme, ano.
Pokud ne, zahrabat popel,
abychom ušetřili taky místo
a pak se z popela taky
stane opět hlína,
aby vyživila
další rostlinky a stromy.
To bude
poslední charitativní čin,
který uděláme, ano?
Ano, Mistryně.
Dobrá. Děkuji vám.
Děkuji Vám, Mistryně.
Nebo darování orgánů. Ano.
Zdravím, Mistryně.
Zdravím.
Jak se máte?
Mám se dobře, skvěle.
Mistryně,
některé knihy a weby
mluví o tom,
jak naši předci
přišli z hvězdného systému
zvaného Plejády,
běžně známé jako

Sedm sester,
které jsou umístěny
v souhvězdí
Taurus.
Našli naši
planetu Zemi
asi 225 000 let před Kristem
a rozhodli se (Jenom?)
na Zemi vytvořit společnost.
Mohla byste to
ověřit
a sdělit nám víc
o našem fyzickém původu?
Jak našli tuto
planetu a jaký je
jejich záměr,
Mistryně?
Och, můj Bože! Dobrá,
proč se nezeptáte jich,
lidí, kteří vám to řekli
nebo lidí, kteří
to napsali? Zeptejte si jich.
(Dobrá, Mistryně.)
Já jsem takovou knihu
nenapsala. Jen vám říkám,
že jste původně přišli
z Nebe a tam
se taky vrátíte.
Žádné další fyzické věci...
Nestarám se, odkud
sem kleslo,
toto fyzické tělo, ano?
Ano, Mistryně.
Vím, že jsme sem
přišli dříve –
fyzická existence, ano?
(Ano, Mistryně.)
Myslím, že jsme přišli
dříve, podle mnoha
historických nálezů.
(Děkuji Vám, Mistryně.)
Zapomeňte na jiné planety.
Meditují taky
na Světlo a Zvuk
a vědí o Vás,
Mistryně?
Setkáme se s nimi
v našem životě?
Kdo?
Lidé

z Plejád.
Ano, všichni vědí,
všichni vědí.
Všichni o mně vědí –
všichni vědí,
celý vesmír to ví.
Celý vesmír mě zná, ano.
Nejen tito lidé,
nejen tito lidé –
všichni to vědí, ano?
A jestli se s nimi
setkáme v tomto životě?
Nevím o tom.
Nevím o tom,
ale možná, kdo ví?
Nejen na této planetě,
ale možná
nás uvidí lidé
jiných planet,
budeme-li fit.
Nestarejme se
koho uvidíte
a koho neuvidíme,
starejme se, jestli jsme
dost hodni nebo nejsme,
aby nás jiné bytosti navštívily
nebo abychom se jim líbili,
aby je to k nám přitahovalo.
Starejme se o to, jestli si
budeme schopni ponechat
tuto planetu, aby nás
mohli navštívit,
kdyby nás chtěli
navštívit, ano?
Ano, Mistryně. (Ano.)
Děkuji Vám, Mistryně.
Není zač.
Zdravím, Mistryně.
Ahoj, čokoládo. (Ahoj.)
Jste stále sladký
jako čokoláda?
Snažím se být.
Dobrá. Dobrá.
Dobrá, moje otázka:
Jak velký je vesmír?
Jak ho pro vás mám
změřit?
Máme nějaký
přístroj?
Máme nějaký přístroj,

i kdybych ho pro vás mohla
změřit?
Jak bych vám to mohla říct?
Kolik trilionů,
nekonečné množství nul,
které bych vám řekla, věděl
byste, jak velký je?
Mistryně,
mám související otázku
s konceptem
multivesmíru:
Existuje,
je ve skutečnosti
hodně vesmírů?
Je jen jeden,
je jen rozdělen
do mnoha galaxií
a mnoha částí, ano?
Je vesmír nekonečný
nebo co je
za vesmírem?
Můj Bože.
I kdybych vám řekla,
že není nekonečný,
jak byste se vůbec mohl
podívat za něj, dokonce
za náš fyzický vesmír?
(To je pravda.) Je nekonečný,
dítě, je nekonečný,
jako Bůh je nekonečný.
Bůh nikdy nemá žádný limit,
takže s vesmírem je
to stejné, ano?
Taky bychom mohli říct,
že máme mnoho vesmírů,
ale proč?
Je jen jeden
a ten je rozdělen do mnoha
malých vesmírů, ano?
Dobrá. Co je
centrem vesmíru?
Podívám se, co to je.
Je to tvořivá síla, ano?
V centru, ano?
Dobrá, děkuji Vám.
Mistryně,
v jedné z vašich nedávných
tele-konferencí s námi
jste potvrdila existenci
paralelních vesmírů.

Můžete to víc
vysvětlit
a jak fungují?
Existují paralelní
vesmíry, abychom
si mohli zvolit naše činy
a zvolit si následky.
Když si zvolíme toto,
pak to má jiný výsledek,
jinou budoucnost pro vás,
a když si zvolíte tamto,
pak bude pro vás
budoucnost jiná.
To jsou takzvané
„paralelní vesmíry“,
rozumíte mi? (Ano.)
Pokaždé, když si
zvolíte dobrou věc,
vstoupíte
do paralelního vesmíru,
který je pro vás lepší.
Pokaždé, když si zvolíme
méně dobrou věc,
vstoupíme do horšího
paralelního vesmíru,
který pro nás není moc
dobrý. Ano?
Děkuji Vám, Mistryně.